

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) L. T., b) J. T.**, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha, **2) obec Nalžovice**, se sídlem Chlum 11, Nalžovice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 21. 10. 2022, č. j. 129741/2022/KUSK, a o návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy - územního plánu žalovaného 2) a jeho změny č. 1 a č. 2, v řízení o kasační stížnosti JUDr. Libora Hrubého, bytem Fáberova 345, Bechyně, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2023, č. j. 43 A 101/2022-36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Žalobci se u Krajského soudu v Praze podáním doručeným soudu prostřednictvím JUDr. L. H. domáhali zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného 1). Současně napadali v záhlaví označený územní plán a jeho změny vydané žalovaným 2), které podle nich správní orgány použily v řízení o dodatečném povolení stavby maringotky. Domáhali se proto také zrušení územního plánu v části vymezující plochy zemědělské v lokalitě Oboz v katastrálním území Nalžovické Podhájí.

[2] Napadeným usnesením krajský soud rozhodl tak, že zastoupení žalobců JUDr. L. H. se nepřipouští. Dospěl totiž k závěru, že JUDr. H. opakovaně obchází zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, a pravidla pro zastupování upravená v zákoně č. 150/2002 Sb., soudním řádu správním.

II. Kasační stížnost

[3] JUDr. H. (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti předestřel, proč odmítá, že by poskytoval právní služby ve smyslu zákona o advokacii a obcházel pravidla zastupování podle s. ř. s. Současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda má kasační stížnost požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti.

[5] Ve smyslu § 105 odst. 1 s. ř. s. jsou účastníky řízení o kasační stížnosti stěžovatel, a všichni, kdo byli účastníky původního řízení. Není pochyb o tom, že stěžovatel nebyl účastníkem předchozího řízení před krajským soudem. Bylo tudíž třeba posoudit, zda byl k podání kasační stížnosti přesto oprávněn proto, že byl osobou, již se týkalo kasační stížností napadené usnesení. Nejvyšší správní soud předestřel, že obdobnou situaci se již zabýval například v rozsudku ze dne 8. 7. 2016, č. j. 8 As 164/2015-33, a ze svých dřívějších závěrů nyní vycházel.

[6] Stěžovatelem podle § 105 odst. 1 s. ř. s. může být zejména některý z účastníků původního řízení před krajským soudem. Může jím být také osoba zúčastněná na řízení, jakož i osoby, kterým byly v řízení před krajským soudem uloženy nějaké povinnosti, aniž byly účastníkem řízení (např. svědci). Stěžovatelem může být i ten, komu v důsledku rozhodnutí vznikne újma na jeho právech (např. znalec či tlumočník). Přestože okruh stěžovatelů může být širší, než byl okruh účastníků původního řízení před krajským soudem, není současně možné, aby kasační stížnost mohla podat jakákoliv třetí osoba, která v řízení před krajským soudem nebyla dotčena na svých právech (procesních ani hmotných) a které ani nebyla rozhodnutím soudu uložena žádná povinnost (srov. také Potěšil, L., Šimíček, V. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges 2014, s. 1022).

[7] Právě v takovém postavení se nachází stěžovatel. Tomu v řízení před krajským soudem nebyla žádná povinnost uložena a žádná jeho práva (procesní ani hmotná) nebyla dotčena. U osoby, která nebyla připuštěna jako obecný zmocněnec, přitom nelze hovořit ani o nepřímém dotčení práv garantovaných např. čl. 37 odst. 2 Listiny (toto právo svědčí účastníkům řízení) nebo čl. 26 odst. 1 Listiny (jehož podstatou je výkon povolání, který je naopak u institutu obecného zmocněnce pojmově vyloučen). Nemohl se stát účastníkem řízení jen proto, že se sám za účastníka označil a podal kasační stížnost.

IV. Závěr a náklady řízení

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou a s ohledem na to ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

pokračování

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[10] Stěžovatel připojil ke kasační stížnosti návrh na přiznání odkladného účinku. O tomto návrhu soud nerozhodoval, jelikož odkladný účinek působí jen do skončení řízení před soudem a soud rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného odkladu po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí. Rozhodnutí o odkladném účinku tak skončením řízení o kasační stížnosti pozbylo smyslu

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2023

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu